

[Formanden]

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlænet dagpengeret). (Lovforslag nr. L 110).

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 4, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 5 om indsættelse af en ny paragraf

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

(Fremsat 15/3 85. Første behandling 28/3 85. Betænkning 24/5 85).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Dette lovforslag er en brik i det store spil med uddannelsespladser og praktikpladser, som regeringen spiller, et spil om penge, hvor regeringen først og fremmest ønsker besparelser og sætter dette hensyn over hensynet til de ledige, i dette tilfælde særlig de unge.

Siden regeringens såkaldte ungdomsprogram blev lanceret i februar 1984, er der sket meget. Ifølge dette program skulle der skabes op til 16.000 pladser, 12.000 nye uddannelsespladser og lære- og praktikpladser, hertil 2.000 pladser som resultat af forslaget om uddannelsesyndelse og andre 2.000 pladser i den private sektor.

Og så satsede regeringen endda meget på jobskabelsen; den skulle give 7.000 pladser ekstra, fra 19.000 til 26.000 – alt i alt fantastisk.

Men siden er det også gået ned ad bakke. Først begrænsede man midlerne til den offentlige jobskabelse, i 1984 med 240 mill. kr., hvilket betød tab af 3.000 pladser, og til gengæld regnede man så med en stigning i den private jobskabelse. Og hvordan gik det så? Ja, det holdt ikke længe. Allerede i sommeren 1984 greb regeringen ind imod den private jobskabelse, i første omgang ved en ramme, ved at fastsætte, at den skulle være bevillingsstyret. Ved den lejlighed sagde vi, at det var begyndelsen til enden for jobskabelsestanken, som regeringen indtil da havde taget med i sine opstillinger over den indsats, som man ønskede at gøre over for de ledige unge. Og der var nok af ledige unge. Det blev nemlig sagt i dagspressen, at 105.000 unge måtte nøjes med bistand. Det var altså situationen, men vi blev tilbagevist, ikke mindst af de radikale, som fastholdt deres positive indstilling til jobskabelsestanken. De radikale sagde endvidere: vi er garantien for, at disse 16.000 pladser tilvejebringes.

Men hvad var så næste skridt i nedskæringsfelttoget? Ja, det var aftalen mellem regeringen og de radikale om at beskære det lovpligtige beløb pr. indbygger, som kommunerne skulle afsætte, og her tænker jeg på amtskommunerne, hvor man sparede 400 mill. kr.

Dernæst kom vi til hele det luftige spil, som vi har oplevet i dag omkring de luftige uddannelsestilbud til de langtidsledige. Det er jo det samme, når det drejer sig om det, der står i lovforslag nr. L 200, nemlig at der